

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

3. wzywa Komisję do wspierania konferencji regionalnych we współpracy z władzami regionalnymi i lokalnym społeczeństwem obywatelskim;
4. wzywa do prowadzenia działań i kampanii uświadamiających w odniesieniu do roli projektów kulturalnych w rozwoju regionalnym;
5. wzywa zaangażowane strony do działań na rzecz szybkiej i skutecznej realizacji takich projektów;
6. oczekuje od Komisji, że przy najbliższej okazji przedstawi Parlamentowi analizę wpływu kultury na szczeblu regionalnym i lokalnym wraz z wnioskami, jakie Komisja zamierza z niej wyciągnąć, oraz działaniami, jakie w rezultacie zamierza podjąć;
7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Komitetowi Regionów.

Zalecenie dla Rady w sprawie nowej umowy między UE a Rosją

P6_TA(2009)0215

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 2 kwietnia 2009 r. w sprawie nowej umowy między UE a Rosją (2008/2104(INI))

(2010/C 137 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Janusz Onyszkiewicz w imieniu grupy politycznej ALDE w sprawie stosunków między UE a Rosją (B6-0373/2007),
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Federacją Rosyjską z drugiej strony ⁽¹⁾, która weszła w życie w dniu 1 grudnia 1997 r. i wygasłaby w 2007 r., jednak została automatycznie przedłużona,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 26 maja 2008 r. o otwarciu negocjacji z Federacją Rosyjską w sprawie nowej umowy i wznowienie tych negocjacji w grudniu 2008 r.,
- uwzględniając cel UE i Rosji określony we wspólnym oświadczeniu wydanym po zakończeniu szczytu w Petersburgu w dniu 31 maja 2003 r., dotyczący utworzenia wspólnej przestrzeni gospodarczej, wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przestrzeni współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa zewnętrznego oraz przestrzeni badań naukowych i edukacji z uwzględnieniem aspektów kulturalnych, a także uwzględniając przyjęte w tym kontekście plany działania,
- uwzględniając umowę między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską z dnia 25 maja 2006 r. o ułatwieniach w wydawaniu wiz obywatelom Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 28.11.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2007, s. 27.

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- uwzględniając Europejską Kartę Energetyczną podpisaną w dniu 17 grudnia 1991 r. oraz Traktat Karty Energetycznej (TKE) otwarty do podpisu w dniu 17 grudnia 1994 r., który wszedł w życie w kwietniu 1998 r. i który jest prawnie wiążący dla wszystkich umawiających się stron, które ratyfikowały TKE, oraz dla tych, które nie wycofały się z tymczasowego stosowania TKE do czasu jego wejścia w życie zgodnie z art. 45 ust. 2, a także uwzględniając dialog między UE a Rosją w kwestiach energetycznych zainicjowany podczas szóstego szczytu UE-Rosja w dniu 30 października 2000 r. w Paryżu,
- uwzględniając Protokół w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym sporządzonej w Espoo w 1991 r. (Konwencja z Espoo),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie wpływu planowanej budowy tzw. gazociągu bałtyckiego łączącego Rosję i Niemcy na środowisko naturalne Morza Bałtyckiego ⁽¹⁾,
- uwzględniając bezprecedensowe zakłócenia w dostawach rosyjskiego gazu do Unii Europejskiej w styczniu 2009 r.,
- uwzględniając konsultacje między UE a Rosją na temat praw człowieka oraz brak konkretnych rezultatów tych rozmów,
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) oraz protokoły do niej,
- uwzględniając toczące się negocjacje w sprawie przystąpienia Federacji Rosyjskiej do Światowej Organizacji Handlu (WTO),
- uwzględniając liczne wiarygodne raporty rosyjskich i międzynarodowych organizacji pozarządowych dotyczące utrzymujących się poważnych naruszeń praw człowieka w Rosji, a także orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczące Czechenii oraz dużą liczbę takich spraw rozpatrywanych obecnie przez Trybunał,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Federacji Rosyjskiej, w tym szczególnie rezolucje: z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie ataków na obrońców praw człowieka w Rosji oraz procesu o morderstwo Anny Politkowskiej ⁽²⁾, z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Rosji ⁽³⁾, z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie szczytu UE-Rosja, który odbędzie się w Samarze w dniu 18 maja 2007 r. ⁽⁴⁾, z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie szczytu UE-Rosja w Chanty-Mansyjsku w dniach 26-27 czerwca 2008 r. ⁽⁵⁾, z dnia 25 października 2006 r. w sprawie stosunków UE-Rosja po zabójstwie rosyjskiej dziennikarki Anny Politkowskiej ⁽⁶⁾, z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie szczytu UE-Rosja ⁽⁷⁾ oraz z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie szczytu UE-Rosja w Helsinkach w dniu 24 listopada 2006 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Rosją ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych UE z Rosją ⁽¹⁰⁾, w której stwierdzono, że „sytuacja [w dziedzinie] praw człowieka w Rosji powinna stanowić integralną część agendy politycznej UE i Rosji” i że „rozbudowana współpraca gospodarcza pomiędzy Rosją i UE musi opierać się na wysokich demokratycznych standardach i na zasadach wolnego rynku”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 września 2008 r. w sprawie sytuacji w Gruzji ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0336.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0642.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0105.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 76 E z 27.3.2008, s. 95.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0309.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, s. 271.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 329.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, s. 474.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, s. 235.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 95.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0396.

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie podejścia do polityki regionalnej w regionie Morza Czarnego ⁽²⁾ oraz w sprawie skuteczniejszej polityki UE wobec Południowego Kaukazu: od obietnic do działań ⁽³⁾,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie Stałej Rady Partnerstwa UE-Rosja z dnia 22 listopada 2007 r. dotyczące wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy i Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE dotyczące wyborów do rosyjskiej Dumy, które odbyły się w dniu 2 grudnia 2007 r.,
 - uwzględniając art. 114 ust. 3 oraz art. 83 ust. 5 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, jak również Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0140/2009),
- A. mając na uwadze, że stosunki UE z Rosją mają zasadnicze znaczenie dla budowania pragmatycznej współpracy; mając na uwadze, że Rosja jest stałym członkiem Rady Bezpieczeństwa ONZ, członkiem G8, trzecim największym partnerem handlowym UE, czwartym największym partnerem handlowym strefy euro i kluczowym dostawcą energii do UE; mając na uwadze, że UE łączą z Rosją nie tylko interesy gospodarcze i handlowe, ale także cel, jakim jest działanie na arenie międzynarodowej, jak również odpowiedzialność za kwestie globalne oraz kwestie dotyczące wspólnego sąsiedztwa europejskiego; mając na uwadze, że ściślejsza współpraca i dobrosąsiedzkie stosunki między UE a Rosją powinny opierać się na wzajemnym zaufaniu i wspólnych wartościach demokracji, poszanowania praw człowieka i zasad państwa prawa, jak również na współpracy w kwestiach o międzynarodowym wymiarze i dlatego mają podstawowe znaczenie dla stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu całej Europy; mając na uwadze, że stosunki UE z Rosją powinny opierać się nie tylko na wzajemnym szacunku, lecz także na poszanowaniu przez każdą ze stron suwerenności narodów w ich sąsiedztwie,
- B. mając na uwadze, że UE opiera się na wspólnych wartościach, takich jak demokracja, poszanowanie praw człowieka i zasady państwa prawa oraz że pełne przestrzeganie tych wartości musi stanowić jeden z priorytetów w kontekście ściślejszej współpracy z jakimkolwiek krajem trzecim,
- C. mając na uwadze, że współpraca UE z Rosją jest korzystna z punktu widzenia stabilności międzynarodowej; mając ponadto na uwadze, że Rosja ma przyczynić się do utrzymania stabilności finansowej i politycznej oraz poczucia bezpieczeństwa w Europie i na świecie, szczególnie poprzez przyjęcie i zachowanie odpowiedzialnego i pokojowego podejścia do wspólnego sąsiedztwa UE i Rosji; mając na uwadze, że UE jest już zaangażowana wraz z Rosją w sprawy Afganistanu, Bliskiego Wschodu, Bałkanów oraz w ramach ONZ i Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) w kształtowanie wspólnych poglądów i podejścia do innych kluczowych kwestii bezpieczeństwa, takich jak rozprzestrzenianie broni jądrowej, kontrola uzbrojenia, walka z terroryzmem, handlem narkotykami i zorganizowaną przestępczością, zapobieganie zmianom klimatycznym oraz światowy kryzys gospodarczy i finansowy,
- D. mając na uwadze, że deklaracje nowej administracji Stanów Zjednoczonych, złożone zwłaszcza przez wiceprezydenta Joe Bidena i sekretarz stanu Hillary Clinton w odniesieniu do polityki wobec Rosji, wskazują na gotowość Stanów Zjednoczonych do współpracy w ramach nowej i otwartej polityki USA na rzecz bardziej stabilnego i bezpiecznego świata,

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 206.

⁽²⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 64.

⁽³⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 53.

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- E. mając na uwadze, że nieproporcjonalna kontrofensywa Rosji spowodowana wkroczeniem wojsk gruzińskich do Osetii Południowej, rozszerzona na inne obszary Gruzji przy wykorzystaniu sił pancernych i powietrznych, jak również niesprowokowana operacja wojskowa w Abchazji, w tym atak na gruzińskie porty morskie i ich okupacja, a następnie uznanie dwóch separatystycznych regionów Osetii Południowej i Abchazji stawia pod znakiem zapytania gotowość Rosji do utworzenia razem z UE wspólnej przestrzeni bezpieczeństwa w Europie; mając na uwadze, że dalszy rozwój partnerstwa Europy z Rosją musi obejmować istotny dialog na temat bezpieczeństwa oparty na zobowiązaniach obu partnerów do poszanowania wspólnych wartości, przestrzegania prawa międzynarodowego i terytorialnej integralności, a także na obowiązkach wynikających z karty helsińskiej,
- F. mając na uwadze, że negocjacje na temat nowej umowy mającej na celu zacieśnienie współpracy między UE a Federacją Rosyjską w żadnym razie nie sankcjonują obecnego status quo w Gruzji, a pełne wprowadzenie w życie przez Rosję porozumień podpisanych 12 sierpnia i 8 września 2008 r. w związku z konfliktem w Osetii Południowej i Abchazji pozostaje nadal aktualne, gdyż przestrzeganie przez nią tych porozumień powinno być niezbędnym warunkiem uwieńczonego sukcesem zakończenia rozmów, których tematem powinno być wyrzeczenie się użycia siły przez wszystkie strony przeciwko krajom sąsiadującym,
- G. mając na uwadze, że szczególnie po wydarzeniach w Gruzji stanowiska stron w sprawie Kosowa i wspólnego sąsiedztwa są bardziej niż kiedykolwiek odległe,
- H. mając na uwadze, że zawarcie umowy dotyczącej przyszłej współpracy ma podstawowe znaczenie dla dalszego rozwoju i zacieśnienia współpracy między obiema stronami; mając na uwadze, że polityka UE wobec Rosji musi się opierać na jedności i solidarności i że UE powinna stosować wspólne podejście i mówić jednym głosem; mając na uwadze, że państwa członkowskie UE powinny w odpowiednim czasie informować inne państwa członkowskie, których mogłyby ewentualnie dotyczyć umowy dwustronne lub spory z Rosją, i konsultować się z tymi państwami,
- I. mając na uwadze, że nowa szeroko zakrojona umowa, która ma zastąpić obecną umowę o partnerstwie i współpracy, musi być lepsza pod względem jakości, odzwierciedlać pełny zakres współpracy, nowe realia XXI w., zgodność z zasadami stosunków międzynarodowych oraz poszanowanie demokratycznych norm i praw człowieka,
- J. mając na uwadze, że Traktat o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie (CFE), podpisany w 1990 r. między 16 państwami członkowskimi NATO i sześcioma państwami Paktu Warszawskiego i zmieniony w 1999 r., stanowi najistotniejsze w historii porozumienie rozbrojeniowe w zakresie broni konwencjonalnych; mając na uwadze, że traktat ten został ratyfikowany przez Rosję, Białoruś i Ukrainę, lecz zawieszony przez NATO; mając na uwadze, że w międzyczasie Rosja zawiesiła wykonywanie traktatu,
- K. mając na uwadze, że ostatnie wybory parlamentarne i prezydenckie w Rosji były przeprowadzane w warunkach znacznie odbiegających od norm europejskich odnośnie do dostępu międzynarodowych obserwatorów wyborów, możliwości partii opozycyjnych w zakresie organizowania się i wystawiania kandydatów, uczciwości i niezależności mediów oraz neutralności organów państwowych, prowadząc tym samym do poważnego odstąpienia ze strony Rosji od zobowiązań jako członka Rady Europy i OBWE,
- L. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska jest członkiem Rady Europy i tym samym zobowiązała się do realizacji celów Rady, do których należą w szczególności: wspieranie demokracji i przestrzeganie praw człowieka oraz umacnianie demokracji i stabilności w Europie; mając na uwadze, że UE powinna stanowczo bronić zasady mówiącej o tym, że poszanowanie praworządności i istniejących zobowiązań w ramach tej organizacji mają decydujące znaczenie dla sukcesu partnerstwa UE-Rosja,
- M. mając na uwadze, że liczne raporty organizacji pozarządowych i niezależnych ekspertów wskazują, że wprowadzona w 2006 r. ustawa dotycząca organizacji pozarządowych i inne środki przyjęte przez rząd rosyjski, w tym prawodawstwo dotyczące walki z ekstremizmem i rozszerzenie kontroli państwa na ważne części mediów, poważnie naruszają wolność wypowiedzi oraz utrudniają działalność związaną z prawami człowieka i społeczeństwem obywatelskim w Rosji,
- N. mając na uwadze, że ciągłe więzienie więźniów politycznych i traktowanie obrońców praw człowieka przeczą zobowiązaniu Federacji Rosyjskiej do wzmocnienia zasad państwa prawa w Rosji i położenia kresu „prawnemu nihilizmowi”,

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- O. mając na uwadze, że Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy i szereg niezależnych organizacji zajmujących się ochroną praw człowieka podało w wątpliwość normy sprawiedliwości w Rosji, w tym brak niezawisłości sądowej, odmawianie oskarżonym w sprawach budzących kontrowersje polityczne prawa do rzetelnego procesu, nękanie i prześladowania obrońców oraz powrót do sądenia i pozbawiania wolności więźniów politycznych w ramach rosyjskiego systemu karnego,
- P. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska sprzeciwiła się podjęciu efektywnych działań w celu zagwarantowania położenia kresu nieustającym nadużyciom i bezkarności przestępców, mimo że w coraz większej liczbie orzeczeń Europejski Trybunał Praw Człowieka uznaje Rosję za winną stałych poważnych naruszeń praw człowieka, w tym egzekucji pozasądowych, tortur i wymuszonych zaginięć,
- Q. mając na uwadze, że stosunki gospodarcze i handlowe między UE a Federacją Rosyjską powinny opierać się na zasadach wzajemności, trwałości, przejrzystości, przewidywalności, wiarygodności, niedyskryminacji i dobrego zarządzania; mając na uwadze, że nowa umowa powinna być prawnie wiążąca i określać jasne mechanizmy rozstrzygnięcia sporów,
- R. mając na uwadze, że ostatni kryzys dostaw gazu do Unii Europejskiej, który spowodował, że miliony obywateli Bułgarii, Słowacji i innych państw UE pozostało w okresie zimowym bez ogrzewania i dostępu do ciepłej wody, budzi poważne obawy dotyczące niezawodności rosyjskich dostaw energii,
- S. mając na uwadze, że w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego stosunki między UE i Rosją cechuje duży potencjał pozytywnej i konstruktywnej wzajemnej zależności, o ile partnerstwo opiera się na zasadzie niedyskryminacji i sprawiedliwego traktowania oraz na równych warunkach rynkowych, co przewiduje Traktat Karty Energetycznej; mając na uwadze, że ostatni kryzys gazowy dowiódł konieczności przyjęcia i przestrzegania zbioru zasad opierających się przynajmniej na obecnie obowiązującym Traktacie Karty Energetycznej; mając na uwadze, że politykę energetyczną Rosji w praktyce cechują przykłady nadużyć monopolistycznych i represyjnych, a w szczególności negowanie praw tranzytu państw trzecich, przerwy w dostawach i naruszanie praw własności,
- T. mając na uwadze, że podczas szczytu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 15-16 czerwca 2006 r. zalecono zakończenie negocjacji w sprawie Protokołu przejściowego do Europejskiej Karty Energetycznej, zabezpieczenie ratyfikacji Traktatu Karty Energetycznej przez wszystkich sygnatariuszy karty oraz zwrócenie się do Komisji, szczególnie w kontekście obecnego kryzysu gazowego, o określenie elementów porozumienia z Rosją w sprawie energii uzupełniającego istniejącą i wiążącą umowę o partnerstwie i współpracy lub w ramach umowy zastępującej umowę o partnerstwie i współpracy; mając na uwadze, że Traktat Karty Energetycznej jest już prawnie wiążący dla wszystkich państw członkowskich UE oraz dla Rosji jako sygnatariusza zgodnie z art. 45,
- U. mając na uwadze, że ścisła współpraca w zakresie polityki energetycznej oraz stworzenie długoterminowej strategii energetycznej stanowią konieczne warunki zrównoważonego rozwoju zarówno gospodarki UE, jak i gospodarki rosyjskiej,
- V. mając na uwadze, że UE często nie udaje się mówić jednym głosem w jej stosunkach z Rosją; mając na uwadze, że w ramach Rady powinien istnieć sprawny, wchodzący w zakres kompetencji Wysokiego Przedstawiciela mechanizm, który umożliwiłaby państwom członkowskim wzajemne konsultacje, prowadzone z odpowiednim wyprzedzeniem, we wszelkich kwestiach dwustronnych związanych z Rosją, które mogłyby mieć wpływ na inne państwa członkowskie oraz UE jako całość,
- W. mając na uwadze, że trwający kryzys gospodarczy, który wywiera silny wpływ zarówno na Rosję jak i UE, jest szansą na nawiązanie na nowo dwustronnych stosunków opierających się na lepszym i bardziej szczerym wzajemnym zrozumieniu, w ramach którego unika się podejrzeń i braków występujących w przeszłości oraz które stanowi podstawę określenia i wzmocnienia rzeczywistych wspólnych wartości,

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

1. występuje do Rady i Komisji z następującymi zaleceniami i zwraca się o ich uwzględnienie w czasie prowadzenia negocjacji:
 - a) należy nadal domagać się szeroko zakrojonej i prawnie wiążącej umowy opartej na wspólnym zaangażowaniu na rzecz praw człowieka, obejmującej pełny zakres współpracy między stronami i stanowiącej krok naprzód w stosunku do obecnej umowy o partnerstwie i współpracy, zarówno pod względem zasięgu zobowiązań, jak i ujętych w niej tematów; należy domagać się, aby umowa obejmowała mechanizmy kontroli jej istotnych elementów;
 - b) należy podkreślać fakt, że naruszanie przez Rosję suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji oraz jej rola w sporze o gaz na początku 2009 r. poważnie zaszkodziły stosunkom między UE i Rosją oraz negocjacom w sprawie nowej umowy;
 - c) należy domagać się, aby stosunki UE z Rosją opierały się na poszanowaniu litery prawa międzynarodowego i wszelkich wiążących umów oraz traktatów, których Rosja i państwa członkowskie UE przestrzegają, w tym Karty Narodów Zjednoczonych, Europejskiej konwencji praw człowieka oraz Traktatu Karty Energetycznej, jak również na zasadach i zobowiązaniach, które spoczywają na członkach OBWE i Rady Europy;
 - d) należy podkreślić fakt, że bliskie partnerstwo, ścisła współpraca i dobre stosunki sąsiedzkie pomiędzy Unią Europejską a Rosją, jak również nowa polityka Stanów Zjednoczonych wobec Rosji mogą stworzyć stabilną podstawę i stanowić warunek wstępny stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu w Europie i na świecie; w związku z tym z zadowoleniem należy przyjąć deklaracje administracji Stanów Zjednoczonych dotyczące ogromnych możliwości współpracy z Rosją;
 - e) należy ustanowić mechanizm konsultacji, wchodzący w zakres kompetencji Wysokiego Przedstawiciela, który umożliwiłby państwom członkowskim wzajemne konsultacje, prowadzone z odpowiednim wyprzedzeniem, we wszelkich związanych z Rosją kwestiach dwustronnych – niezależnie od tego, czy chodziłoby o umowę czy o spór – które mogłyby mieć wpływ na inne państwa członkowskie oraz UE jako całość, pozwalając tym samym UE na zajęcie możliwie jak najbardziej spójnego stanowiska poprzez zagwarantowanie pełnego uwzględnienia obaw poszczególnych państw członkowskich i niedopuszczenie do zablokowania negocjacji na późniejszym etapie przez jakiegokolwiek państwo członkowskie;
 - f) należy domagać się wzmocnienia roli Parlamentarnego Komitetu Współpracy w ramach nowej umowy celem wzmocnienia parlamentarnego wymiaru współpracy między UE i Rosją;
 - g) należy odnowić zobowiązania uzgodnione na szczycie międzynarodowym przez UE i Rosję, zwłaszcza jako członków Rady Europy i OBWE, oraz należy wyrazić wobec rządu rosyjskiego zaniepokojenie w związku z sytuacją w dziedzinie praw człowieka i rosnącymi ograniczeniami rosyjskiego społeczeństwa obywatelskiego, wzywając władze rosyjskie do przestrzegania wolności wypowiedzi i stwarzania się poprzez dostosowanie prawodawstwa dotyczącego społeczeństwa obywatelskiego do europejskich i międzynarodowych zobowiązań Rosji, do podjęcia szybkich i skutecznych działań w celu stworzenia sprzyjających warunków pracy dla organizacji praw człowieka oraz niezależnych organizacji charytatywnych działających na rzecz promocji kulturowych powiązań pomiędzy Rosją i państwami członkowskimi UE, a także do zaprzestania zastraszania i prześladowania obrońców praw człowieka oraz do powstrzymania się od stosowania surowych środków administracyjnych wobec tych organizacji;
 - h) należy wezwać rząd rosyjski do pełnego poszanowania wolności mediów i zagwarantowania niezależnym mediom warunków politycznych i gospodarczych, umożliwiających im normalne funkcjonowanie; należy zaapelować do rządu rosyjskiego o położenie kresu ciągłej przemocy stosowanej wobec dziennikarzy i ich prześladowaniom;
 - i) przypomina o publicznym zobowiązaniu się prezydenta Miedwiediewa do wzmocnienia rządów prawa w Rosji i wyraża obawy o niezawisłość systemu sądownictwa i systemu prawnego Rosji;
 - j) należy uwzględnić fakt, że przeprowadzane regularnie co sześć miesięcy konsultacje pomiędzy UE i Rosją w zakresie praw człowieka nie przyniosły żadnych konkretnych rezultatów od momentu ich rozpoczęcia w 2005 r. oraz że konieczne jest dokonanie ich przeglądu celem umożliwienia istotnego i zorientowanego na wyniki dialogu na temat praw człowieka i praw mniejszości zarówno w Rosji, jak i w UE oraz współpracy pomiędzy UE i Rosją w kwestiach związanych z prawami człowieka na forach międzynarodowych;

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- k) należy zatem domagać się dogłębnego zreformowania konsultacji UE-Rosja w zakresie praw człowieka, w tym określenia formalnej roli niezależnych organizacji pozarządowych z Rosji i UE, zaangażowania urzędników ze wszystkich istotnych departamentów rządu rosyjskiego oraz zakończenia wydawania przez rząd rosyjskich odrębnych komunikatów;
- l) należy zaapelować do władz Federacji Rosyjskiej o zagwarantowanie rdzennej ludności zamieszkującej w jej granicach zachowania i zrównoważonego rozwoju tradycyjnego stylu życia, kultury i języka;
- m) należy wezwać rząd rosyjski do pełnego wdrożenia decyzji Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zapewnienia możliwości pociągania do odpowiedzialności za popełnione w przeszłości nadużycia i położenia kresu powtarzającym się naruszeniom prawa;
- n) wyraża duże zaniepokojenie z powodu sytuacji w Czeczenii, gdzie reżim Kadyrowa nie był w stanie zapewnić pokoju i pojednania, a wręcz przeciwnie, szerzył strach i ucisk, które zniszczyły społeczeństwo obywatelskie oraz stłumiły każdy wolny i demokratyczny głos; domaga się prawdziwego politycznego rozwiązania;
- o) należy podkreślić, że „program wsparcia rodaków rosyjskich”, wspierany przez władze Federacji Rosyjskiej, nie powinien być nadużywany jako narzędzie mające na celu zwiększenie wpływu politycznego w niektórych państwach członkowskich UE;
- p) należy nadal wspierać przystąpienie Rosji do WTO oraz dalsze otwarcie gospodarki rosyjskiej; należy uznać pełne przestrzeganie przez Rosję zasad WTO za konieczny warunek wstępny oraz minimalną normę utworzenia strefy wolnego handlu pomiędzy UE i Rosją, co nadal stanowi cel długoterminowy;
- q) przyjmując z zadowoleniem niedawne zmiany, należy wezwać Rosję do dalszej poprawy prawodawstwa i egzekwowania prawa w dziedzinie ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej w celu zwiększenia konkurencyjności oraz poprawy klimatu inwestycyjnego poprzez dostosowanie systemów regulacyjnych do najwyższych norm międzynarodowych; należy wezwać władze rosyjskie, zanim oraz przed tym, jak Rosja zostanie członkiem WTO, do dostosowania części IV rosyjskiego Kodeksu cywilnego dotyczącej praw własności intelektualnej oraz odnośnych wykonawczych przepisów proceduralnych do zasad WTO i porozumień międzynarodowych, szczególnie zaś Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), oraz do zagwarantowania jego pełnego wdrożenia, co umożliwi skuteczną walkę z podrabianiem i piractwem;
- r) należy domagać się, aby Traktat Karty Energetycznej, jako już istniejący traktat, który jest prawnie wiążący dla Rosji i wszystkich państw członkowskich UE, stanowił podstawę stosunków w dziedzinie energii, a także należy domagać się włączenia przepisów Traktatu Karty Energetycznej i Protokołu Przejściowego do tego traktatu, wzywając Rosję ponownie do wzmocnienia swojego zobowiązania wobec opartego na zasadach podejścia poprzez ratyfikowanie Traktatu Karty Energetycznej oraz podpisanie i ratyfikowanie Protokołu Przejściowego, mając na uwadze stanowisko Parlamentu, zgodnie z którym partnerzy powinni mieć możliwość negocjowania zapisów wykraczających poza traktat, na przykład dotyczących pogłębienia współpracy i objętych nią dziedzin, przy czym zakres umowy nie może być pod żadnym warunkiem węższy niż w przypadku obecnego porozumienia zawartego przez strony w ramach obowiązującej umowy o partnerstwie i współpracy;
- s) w ramach negocjacji nowej umowy należy zakończyć negocjacje dotyczące Protokołu Przejściowego i wezwać Rosję do jego podpisania celem ustanowienia ram prawnych regulujących tranzyt dostaw energii pomiędzy stronami, które będą kontynuacją obecnych ram ustanowionych na mocy Traktatu Karty Energetycznej;
- t) należy podkreślić potrzebę przeprowadzenia właściwych ocen oddziaływania na środowisko dla wszystkich projektów infrastrukturalnych związanych z energią celem zagwarantowania, że spełniane są międzynarodowe normy w zakresie ochrony środowiska naturalnego; w związku z tym należy zaapelować do Federacji Rosyjskiej o ratyfikację Konwencji z Espoo oraz Protokołu w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko;
- u) należy wezwać do zwiększenia skuteczności i zdolności dialogu energetycznego UE-Rosja w zakresie reagowania na sytuacje kryzysowe, do zwiększenia przejrzystości, wzajemności, bezpieczeństwa inwestycji oraz do wynikającej z nich poprawy bezpieczeństwa dostaw energii, a także należy podkreślić potrzebę ustanowienia mechanizmów na rzecz systemu opierającego się na przejrzystych zasadach oraz mechanizmu rozstrzygania sporów w dziedzinie energii;

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- v) należy przypomnieć mechanizm rozstrzygania sporów zawarty w Traktacie Karty Energetycznej, który został już podpisany przez Rosję i Ukrainę;
- w) należy stworzyć precyzyjny kodeks postępowania regulujący stosunki pomiędzy UE, Rosją i krajami ze wspólnego sąsiedztwa, obejmujący przepisy dotyczące poszanowania suwerennej niezależności wszystkich państw europejskich, zobowiązanie do pokojowego rozstrzygania sporów i determinację w dążeniu do rozwiązania zamrożonych konfliktów;
- x) należy zaktualizować istniejący dialog polityczny, aby zachęcić do dyskusji na temat „trudnych kwestii dotyczących bezpieczeństwa”, które często stanowią istotę różnicy stanowisk pomiędzy UE i Rosją, lecz które bez wątpienia wpływają na bezpieczeństwo w Europie i na świecie, podkreślając potrzebę wielostronnej kontroli i ograniczenia zbrojeń, jak również potrzebę istnienia systemów nieproliferacyjnych;
- y) należy wezwać rząd rosyjski – wraz z UE i pozostałymi krajami będącymi członkami grupy kontaktowej ds. Kosowa – do pozytywnego zaangażowania się w poszukiwania trwałego politycznego rozwiązania dla przyszłości Kosowa i dla dalszego umacniania stabilności w regionie Bałkanów Zachodnich;
- z) należy wezwać rząd Rosji do okazania swojego zaangażowania na rzecz konstruktywnego i pokojowego uregulowania, wspólnie z Gruzją i UE, kwestii „warunków bezpieczeństwa i stabilności w Abchazji i Osetii Południowej” zgodnie z ustaleniami zawartymi w porozumieniu z dnia 12 sierpnia 2008 r.; należy wezwać rząd Rosji do przedstawienia konkretnych gwarancji, że Rosja nie będzie uciekać się do stosowania siły wobec żadnego ze swoich sąsiadów;
- aa) w odpowiedzi na apele wyrażane we wszystkich odnośnych rezolucjach ONZ należy wyrazić wobec rządu rosyjskiego zaniepokojenie z powodu decyzji o uznaniu Abchazji i Osetii Południowej, o podpisaniu z faktycznymi władzami tych dwóch gruzińskich prowincji umów o pomocy wojskowej i współpracy oraz o utworzeniu tam baz wojskowych, ponieważ kroki te podważają integralność terytorialną Gruzji; należy ponownie wezwać Rosję do odwołania swojej decyzji i podtrzymać stanowisko, że Rosji nie można postrzegać jako bezstronnego mediatora w procesie pokojowym; należy wezwać rząd rosyjski do zagwarantowania, że obserwatorzy UE będą mieli nieograniczony wstęp na wszystkie obszary objęte konfliktem zgodnie z mandatem misji obserwacyjnej UE;
- ab) należy domagać się, by cel ruchu bezwizowego z Rosją był realizowany w świetle rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001⁽¹⁾, które stanowi, że odstąpienie od obowiązku wizowego powinno podlegać dokładnej ocenie pod względem szeregu kryteriów, w tym nielegalnej imigracji, polityki społecznej i bezpieczeństwa oraz stosunków zewnętrznych UE z państwami trzecimi, z uwzględnieniem skutków spójności regionalnej i zasady wzajemności, mając na uwadze, że stosunki pomiędzy UE i krajami trzecimi wymienionymi na białej liście cechuje specjalny wymiar polityczny, w związku z którym wymaga się od tych krajów trzecich osiągnięcia odpowiedniego poziomu pod względem wartości demokratycznych i praw podstawowych;
- ac) należy domagać się, aby ułatwienia wizowe dla studentów, badaczy i przedsiębiorców miały charakter priorytetowy celem wspierania kontaktów międzyludzkich; należy domagać się jednak, aby wszelka dalsza liberalizacja systemu wizowego w odniesieniu do Rosji była uwarunkowana analogiczną liberalizacją warunków wizowych w odniesieniu do krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa w celu uniknięcia jakichkolwiek rozbieżności;
- ad) zgodnie z umową o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między UE a Rosją należy zwrócić się do władz rosyjskich o wyraźne zobowiązanie się do ograniczenia przeszkód biurokratycznych stosowanych jednostronnie w stosunku do wszystkich osób podróżujących, takich jak konieczność posiadania zaproszenia i meldunku po przyjeździe; należy pamiętać, że zmiany, które nastąpiły w rosyjskich przepisach wizowych w ostatnich latach, oraz zaprzestanie wydawania wielokrotnych wiz biznesowych może mieć negatywne skutki dla stosunków gospodarczych i handlowych między UE a Rosją; ponadto należy mieć na uwadze stanowisko Parlamentu, zgodnie z którym ułatwienia podróżne dla posiadaczy paszportów rosyjskich powinny być ograniczone wyłącznie do obywateli Rosji;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- ae) należy pilnie zająć się kwestią wiz i tranzytu do i z Kaliningradu, o ile to możliwe, obejmując cały obwód kaliningradzki systemem lokalnego ruchu granicznego;
 - af) należy domagać się, aby stosunki pomiędzy UE i Rosją opierały się na zasadach zliberalizowanych i otwartych rynków oraz wzajemności praw inwestycyjnych pomiędzy partnerami, a w związku z tym należy wymagać, aby rząd Rosji w zamian za bliskie i przynoszące korzyści więzi gospodarcze zagwarantował zagranicznym inwestorom prawa własności i rewizję przepisów w zakresie strategicznych sektorów z 2008 r., które przyznają państwu rosyjskiemu szeroko zakrojone prawo decydowania o dyskryminowaniu zagranicznych inwestorów, podczas gdy rynek wewnętrzny UE jest ogólnie dostępny dla inwestorów rosyjskich; należy zażądać, by prawodawstwo dotyczące inwestycji w sektorach strategicznych było zgodne z obecnymi i przyszłymi zobowiązaniami Rosji w ramach WTO oraz z obecną umową o partnerstwie i współpracy;
 - ag) w ramach obecnych negocjacji w sprawie przystąpienia do WTO należy wezwać władze rosyjskie, by nie zawieszały niektórych z już wynegocjowanych i uzgodnionych zobowiązań i by w pełni przestrzegały porozumienia dotyczącego przystąpienia do WTO zawartego między UE a Rosją w 2004 r. poprzez zniesienie wszelkich dyskryminujących opłat, w szczególności za towarowe przewozy kolejowe, oraz stopniowe zniesienie ceł eksportowych na surowe drewno;
 - ah) należy wezwać Rosję do wywiązania się z zobowiązania dotyczącego stopniowego zniesienia opłat za przeloty nad Syberią i do podpisania porozumienia osiągniętego w tej kwestii na szczycie w Samarze;
 - ai) należy rozważyć wspólnie z rządem rosyjskim plany dotyczące zawarcia umów o wolnym handlu z niektórymi krajami, co może mieć wpływ na stworzenie wspólnej przestrzeni gospodarczej z Rosją;
 - ai) należy zająć się wspólnie z rządem rosyjskim szeregiem kwestii związanych z transportem morskim, w tym swobodą żeglugi przez Cieśninę Piławską, dostępem floty UE do korytarza prowadzącego do Azji wzdłuż północnego terytorium Rosji oraz możliwymi zagrożeniami środowiskowymi wynikającymi m.in. z nasilenia ruchu tankowców na Morzu Bałtyckim;
 - ak) należy przedstawić rządowi Rosji kwestię zatłoczenia na wspólnej granicy z UE, co pozostaje poważną przeszkodą dla stosunków handlowych i gospodarczych pomiędzy UE i Rosją;
 - al) należy zwrócić się do Federacji Rosyjskiej o nawiązanie z UE konstruktywnej współpracy mającej za cel uzgodnienie statusu terytoriów separatystycznych, w tym Naddniestrza, oraz zaangażowanie się we wzmocnienie suwerenności rządu mołdawskiego jako koniecznego wymogu dla stabilności głównego regionu granicznego UE; należy podkreślić, że postęp w tej sprawie zależy od wycofania oddziałów rosyjskich stacjonujących na terytorium Mołdawii, do czego Rosja zobowiązała się między innymi na szczycie OBWE w Stambule w 1999 r.;
 - am) dostrzegając pozytywne aspekty wzmocnienia współpracy naukowej pomiędzy UE i Rosją, należy wezwać do przeprowadzenia dalszych szeroko zakrojonych analiz (związanych z bezpieczeństwem) wpływów ewentualnego włączenia Rosji do 7. programu ramowego;
 - an) należy opracować nieformalne wskazówki dotyczące tego, w jaki sposób zasady solidarności i wzajemnej odpowiedzialności mogłyby wzmocnić stosunki pomiędzy UE i Rosją, z zamiarem opracowania bardziej jednolitej i spójnej polityki wobec Rosji;
2. zwraca się do Rady i Komisji o regularne i pełne informowanie Parlamentu i jego Komisji Spraw Zagranicznych o postępach negocjacji oraz przypomina im, że umowa o partnerstwie i współpracy będzie wymagała zatwierdzenia przez Parlament;
 3. uważa, że istotne jest wzmocnienie wzajemnych zobowiązań prawnych poprzez szybkie zawarcie umowy o partnerstwie i współpracy oraz przystąpienie Rosji do WTO;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie i do wiadomości Komisji oraz Dumie, a także rządowi i prezydentowi Federacji Rosyjskiej.
-